

kunde faa den rette Betydning, bl. a. det, at man samtidig med, at man foretager disse Oplodninger, uddeler en Del Journaler til Fiskerifartøjerne deroppe, hvorved man faar Oplysninger; som kunne være af den allerstørste Interesse for de Fiskere, som skulle bruge et saadant Kort. — Hermed skal jeg slutte.

Marineministeren (Ravn): Det er lykkedes mig, som det jo ogsaa er blevet bemærket af den ærede Ordfører, at komme overens med Udvalgets Flertal om Marineministeriets Budget; men det har ikke været mig en ganske let Sag at komme til dette Resultat, idet Udvalget virkelig har været temmelig haardt lige over for dette Budget. Naar vi f. Eks. gaa ud fra Forligets Summer, saa er der paa § 23 en Nedgang af rigelig 50,000 Kr.; det er dog ikke saa ganske lidt. Men paa § 26 er det rent galt; der var der paa det Budget, som fulgte lige efter Forliget, bevilget til Marinen 649,000 Kr.; nu er man gaaet ned til 404,000 Kr., altsaa en overmaade betydelig Nedsættelse. Nedgangen var temmelig pludselig, den fandt nemlig Sted paa Budgettet for 1896—97, hvor Bevillingen gik ned til 442,000 Kr., efter at Beløbet Aaret i Forvejen dog havde været omtrent 560,000 Kr. Det var samtidig med, at der paa Krigsministeriets Del af § 26 blev opført betydelige Kasernebevillinger, og da udtalte den ærede Ordfører, at man saa heller ikke kunde vente, at der paa den anden Del af de militære Budgetter kunde blive givet saa meget, som før disse Kasernebevillinger kom. Jeg erindrer tydelig, at den ærede Ordførers Udtalelse maatte opfattes saaledes, at ogsaa Marinen maatte lide derunder. Nu tror jeg siden at have hørt fra den ærede Ordfører, at jeg, da jeg den Gang var baade Krigs- og Marineminister, maaske kunde have taget fejl af, til hvem Udtalelsen var henvendt. Jeg tør dog temmelig sikkert sige, at det ogsaa gjaldt mig som Marineminister; i alt Fald blev Budgettet paa § 26 nedsat med omtrent 116,000 Kr., men der blev stillet i Udsigt at faa Beløbet igen — rigtignok maaske ikke helt, men dog for en Del — naar disse Kasernebygninger vare færdige. Det samme blev ogsaa sagt til mig som Krigsminister, og jeg ser, at Krigsministeren har faaet noget deraf tilbage, nemlig 12 pCt., det er jo ikke meget, men jeg har faaet Nul pCt., det er endnu mindre. Men uagtet jeg saaledes er bleven meget haardt behandlet, ere vi dog blevne enige, da det naturligvis har været mig om at

gøre at opnaa Enighed, naar jeg nogenlunde kunde komme til et Resultat.

Den ærede Ordfører udtalte sig om de første Ændringsforslag, som ere stillede af Marineministeren og tiltraadte af Udvalget. Det er altid glædeligt for mig, naar mine Ændringer saaledes blive tiltraadte; kun er der maaske ikke Grund til at være saa overordentlig varm denne Gang, da det alt sammen er Forslag om Nedsættelser. Der er imidlertid nogle enkelte Poster, som jeg vil omtale ganske kort. Der er for det første det personlige Tillæg til Tøjhusløjtnanten. Jeg skal her kun omtale det med et Par Ord, men i øvrigt forhandle nærmere derom med Udvalget mellem 2den og 3dje Behandling. Tøjhusløjtnanten er en meget gammel Mand, som har været 16 Aar i denne Stilling. Det er Folk af Underklasserne, som ansættes i denne Stilling, og de blive det i en meget høj Alder. De 300 Kr., som ere foreslaaede, ere egentlig kun 200 Kr., fordi han, hvis dette Tillæg bevilges, vil miste 100 Kr. i Dyrtidstillæg. Det er altsaa en meget lille Forhøjelse, og det er den samme, som de Folk, der have samme Gage og staa i Stillinger, der i mange Henseender maa regnes sideordnede hermed, have opnaaet. — Med Hensyn til det personlige Tillæg til Chefen for Regnskabsvæsenet takker jeg naturligvis for, at Udvalget dog er gaaet ind paa at bevilge det halve Beløb. Der kunde maaske være Tale om, at man for et Aar kunde give ham lidt mere, da han endnu kun er paa 4,000 Kr., medens man næste Aar, naar han kommer paa højere Gage, maaske kunde sætte Bevillingen ned. — Den Sag, som Ændringsforslaget Nr. 152 angaar, er, som nævnt af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (J. Hage), af en egen Beskaffenhed. Nybygningskontoen, som i en Række af Aar har været sat til 1,200,000 Kr. ordinært, har man nemlig ikke ladet være helt urørt, men sat 42,000 Kr. ind til Ombygning af Panserskibet „Odins“. Kanonporte og Anbringelse af en Travers i Kasematten. Det vilde naturligvis være meget farligt, om man vilde gaa videre ad denne Vej, thi paa den Maade kunde Nybygningskontoen blive nedsat i ikke ringe Grad. Jeg er imidlertid gaaet ind paa denne Ordning, fordi det var mig meget magtpaaliggende at faa den omtalte Forandring foretagen ved „Odin“, og jeg indsaa, at det var den eneste Maade, hvorpaa dette kunde lykkes i Aar. Paa en Maade kan man ogsaa næsten sige, at vi faa et nyt Skib ved denne For-